

§ 119.

Høiesteretsfagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsrets- og alle Underretter, Underrets- og alle Underretter, Underrets- og alle Underretter udenfor Kjøbenhavn, Alt forsaavidt der ved vedkommende Ret kan gives Møde af Sagførere.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beklædt Ret, i hvilken Dommeren er beslægtet eller besvogret med ham i anden Grad a Sidelinien eller nærmere.

§ 120.

Hvor under Domsager mundtlig Forhandling finder Sted, er det ikke tilladt Sagførere at give Møde ved Fuldmægtig, men dersom en Sagfører ikke kan eller ikke vil udføre Sagen i egen Person, maa dette ske ved en anden til Møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører.

Dog skal det være tilladt for Sagføreren ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begjæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 121.

Udenfor Domsager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres faste Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggjørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Mandsperson.

§ 122.

Enhver Sagfører er berettiget til at have een fast Fuldmægtig. For at kunne blive fast Fuldmægtig for en Sagfører udfordres, at den Paagjældende er en myndig og uberygtet Mandsperson, har underkåst sig enten den fuldstændige juridiske Examen eller den juridiske Examen for Ustuderede, samt at han er anmeldt ved den paagjældende Ret som Sagføreren faste Fuldmægtig. Saadanne Anmeldelser indføres enten i Retssprotokollen eller i en særlig dertil bestemt Bog, efter at det er undersøgt, om den Paagjældende tilfredsstiller de foreskrevne Betingelser.

§ 123.

Til Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager, forsaavidt dette ikke sker ved Embeds- og Sagførere, antager Justitsministeriet efter Overenskomst et tilstrækkeligt Antal af de til Møde i vedkommende Ret berettigede Sagførere, dog med Forbehold af den Ret, som er indrømmet de af Kongen udnævnte Sagførere.

Kapitel II.

Om Sagførernes Rettigheder og Pligter.

§ 124.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrændsninger, som i Rettergangsloven bestemmes, eneberrigede til at udføre Retssager for Andre.

§ 125.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.